

Проект
вноситься народними депутатами України
О.Ю.Вілкуллом (посв. №161)
Д.В.Дзензерським (посв. №024)

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про реструктуризацію зобов'язань громадян України за споживчими кредитами в іноземній валюті

Цей Закон спрямований на захист прав та законних інтересів споживачів фінансових послуг та встановлює порядок та умови реструктуризації зобов'язань за кредитними договорами в іноземній валюті, шляхом зміни валюти виконання зобов'язань за кредитами в іноземній валюті на національну валюту України — гривню.

Стаття 1. Визначення основних термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

позичальник — для цілей цього Закону позичальником є фізична особа - резидент України, яка має невиконані зобов'язання в іноземній валюті перед кредитором за договором споживчого кредиту;

позичальник, що належить до окремої категорії громадян України, — позичальник, який станом на 1 січня 2016 року належить до однієї або кількох категорій громадян України, а саме:

- інваліди I групи;

- ветерани війни;

- батько чи мати багатодітної сім'ї або сім'ї, яка виховує дитину-інваліда;

- соціально незахищені категорії громадян, а саме: одинокі матері/батьки, інваліди, ветерани та учасники бойових дій, особи, які постраждали внаслідок аварії на Чорнобильській АЕС, пенсіонери, особи, які проживають в зоні АТО, спадкоємці учасників бойових дій або їх члени сім'ї, інші особи, які мають дохід не вище розміру однієї мінімальної заробітної плати на одного члена сім'ї;

- особи, які захищають (захищали) незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України і беруть (брали) безпосередню участь в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, перебуваючи безпосередньо в районах антитерористичної операції у період її проведення (далі — позичальник — учасник бойових дій);

споживчий кредит — для цілей цього Закону кошти в іноземній валюті, надані кредитором позичальнику для задоволення особистих потреб: придбання житлової та нежитлової нерухомості, земельних ділянок, транспортних засобів, послуг та будь-якого товару;

реструктуризація — для цілей цього Закону зміна діючого договору про надання споживчого кредиту в іноземній валюті, що може, зокрема, передбачати зміну графіка погашення, продовження строку дії договору, підписання нового договору, прощення частини боргу тощо з обов'язковою зміною валюти виконання зобов'язання за кредитами в іноземній валюті на національну валюту України — гривню;

єдине житло — для цілей цього Закону єдиним житлом вважається нерухоме житлове майно, яке використовується як місце постійного проживання позичальника/майнового поручителя або є об'єктом незавершеного будівництва нерухомого житлового майна, яке перебуває в іпотеці, за умови, що у позичальника або майнового поручителя у власності не знаходиться інше нерухоме житлове майно;

загальна площа такого нерухомого житлового майна (об'єкта незавершеного будівництва нерухомого житлового майна) не перевищує 140 кв. метрів для квартири та 250 кв. метрів для житлового будинку;

договори забезпечення — цивільно-правові угоди, що укладаються з метою забезпечення виконання зобов'язань позичальника за кредитним договором в іноземній валюті;

основна сума кредиту — сума наданого кредиту без урахування відсотків (фіксованих виплат, комісій чи будь-яких інших платежів).

Стаття 2. Умови реструктуризації зобов'язань за договором про надання споживчого кредиту в іноземній валюті

1. Реструктуризації підлягають зобов'язання позичальника за договором про надання споживчого кредиту в іноземній валюті, що відповідає одному з таких ознак:

кредит в іноземній валюті було надано позичальнику з метою придбання нерухомого майна або під його заставу, а загальна сума заборгованості за таким договором (основна сума кредиту та нараховані, але не сплачені проценти за рік, який передує даті такої реструктуризації) станом на 1 січня 2015 року не перевищує 2,5 мільйона гривень згідно з офіційним курсом Національного банку України. ;

кредит в іноземній валюті було надано позичальнику з метою придбання єдиного житла чи майнових прав на єдине житло, що передане в забезпечення виконання зобов'язань позичальника за договором про надання іпотечного кредиту в іноземній валюті, або придбання земельної ділянки з цільовим призначенням для будівництва житлового будинку, який є або стане у майбутньому єдиним житлом позичальника;

загальна сума заборгованості за договором про надання споживчого кредиту в іноземній валюті, які забезпечені заставою та не перевищує 500 тис. гривень згідно з офіційним курсом Національного банку України станом на 01.01.2016 року.

2. Реструктуризації згідно з цим Законом підлягають також зобов'язання позичальника за договором про надання кредиту в іноземній валюті, що відповідають одній з ознак, які передбачені частиною першою цієї статті, право вимоги за якими відступлені банком за договором відступлення права вимоги та/або договором факторингу іншій установі.

3. Реструктуризація за зобов'язаннями визначеними пунктом 1 та 2 статті 2 цього Закону проводиться у разі, якщо така заборгованість за кредитним договором обліковується на балансовому рахунку банку (іншої фінансової установи) станом на 01.01.2016 року або на дату проведення такої реструктуризації.

4. Банк (інша фінансова установа) за письмовою заявою позичальника, який має зобов'язання за договором про надання споживчого кредиту в іноземній валюті, наданою банку в строки, передбачені цим Законом, зобов'язаний провести реструктуризацію зобов'язань на умовах, визначених цим Законом. Позичальник зобов'язаний укласти відповідні договори та/або

вчинити відповідні правочини, та/або вчинити всі необхідні передбачені цим Законом та/або законодавством України дії, спрямовані на проведення реструктуризації зобов'язань за договором про надання споживчого кредиту в іноземній валюті.

5. Банку (іншій фінансовій установі) забороняється вимагати від позичальника сплати будь-яких платежів, зборів, комісій тощо на свою користь за проведення та оформлення реструктуризації зобов'язань за договором про надання споживчого кредиту в іноземній валюті, що здійснюється згідно з цим Законом.

6. Дія цього Закону поширюється на споживчі кредити, які були надані в іноземній валюті, але за якими до дати набрання чинності цим Законом вже проведена реструктуризація зобов'язань позичальника за договором про надання споживчого кредиту в іноземній валюті за погодженням між банком (іншою фінансовою установою) та позичальником, внаслідок чого відбулась зміна валюти виконання зобов'язань на підставі будь-яких програм, які існували та/або існують у банках (інших фінансових установах). Така реструктуризація проводиться за згодою сторін.

7. У разі відсутності інформації по споживчому кредиту, який був виданий в іноземній валюті в єдиному реєстрі заборгованості по кредитним договорам в іноземній валюті фізичних осіб – громадян України станом на 01.01.2016 року, які знаходяться на балансі банків (інших фінансових установ), вважати заборгованість за таким кредитом погашеною та прощеною (анульованою) кредитором.

Стаття 3. Порядок реструктуризації зобов'язань за договором про надання споживчого кредиту в іноземній валюті

1. Банк (інша фінансова установа) на підставі укладеного кредитного договору із позичальником зобов'язаний провести реструктуризацію зобов'язань позичальника за договором про надання споживчого кредиту в іноземній валюті у такому порядку:

заборгованість за договором про надання споживчого кредиту в іноземній валюті (заборгованість за основною сумою кредиту та нарахованими, але не сплаченими процентами за рік, який передує даті такій реструктуризації) перераховується за офіційним курсом гривні до іноземної валюти, встановленим Національним банком України станом на 01.01.2016;

на різницю між сумою заборгованості за договором про надання споживчого кредиту в іноземній валюті, що визначається згідно з нормами

абзацу другої частини першої цієї статті, перерахованої за офіційним курсом гривні до іноземної валюти, встановленим Національним банком України станом на 01.01.2016, та сумою прощення за кредитом, що визначається згідно з абзацами п'ятим та шостим частини першої цієї статті, банк (інша фінансова установа) встановлює норму фіксованої процентну ставку у розмірі 0,01 (нуль цілих і одна сота) процента річних.

сума прощення за кредитом, що визначається згідно з абзацами п'ятим та шостим частини першої цієї статті, підлягає списанню банком (іншою установою) за рахунок сформованих кредитів та відповідно до норм цього Закону.

Після проведення реструктуризації згідно з цим Законом, банк (інша фінансова установа) зобов'язаний здійснити прощення (анулювання) не менш як 2/3 частини реструктуризованої заборгованості визначеної другим абзацом частини першої цієї статті.

Після проведення реструктуризації згідно з цим законом, банк (інша фінансова установа) зобов'язаний здійснити прощення (анулювання) 100 відсотків реструктуризованої заборгованості визначеної другим абзацом частини першої цієї статті позичальникам що відносяться до окремих категорій громадян України визначених абзацом 3 пункту 1 статті 1 цього Закону.

2.3 метою зменшення обсягу навантаження боргових зобов'язань на позичальника банк (інша фінансова установа) зобов'язані, за заявою позичальника, провести реструктуризацію зобов'язань за договором про надання споживчого кредиту в іноземній валюті із застосуванням додаткового одного фінансового інструменту, а саме:

зміна валюти виконання зобов'язань з іноземної на національну валюту — гривню за заборгованістю за основною сумою кредиту та нарахованими, але не сплаченими процентами за рік що передує такій реструктуризації за курсом нижчим, ніж офіційний курс гривні до іноземної валюти, встановлений Національним банком України;

зміна форми погашення кредиту, включаючи збільшення строку кредитування з урахуванням вимог Закону України «Про захист прав споживачів», зокрема: частина щомісячних платежів з обслуговування кредитів повинна не перевищувати 35 відсотків сукупного місячного доходу сім'ї.

При цьому, позичальник повинен зазначити в заяві один із додаткових фінансових інструментів.

3. Під час проведення реструктуризації згідно з цим Законом зобов'язань за кредитним договором, банк (інша фінансова установа)

зобов'язаний здійснити анулювання (прощення) боргу у розмірі не меншому, ніж визначений у цьому Законі.

4. У разі невиконання позичальником своїх боргових зобов'язань за кредитним договором після проведення реструктуризації кредиту згідно з цим Законом та у разі, коли тривалість непогашеної простроченої заборгованості становить більше ніж 60 (шістдесят) днів поспіль, банк (інша фінансова установа) в односторонньому порядку має право з дня, наступного за днем закінчення 60 (шістдесят) днів прострочення виконання позичальниками своїх зобов'язань за кредитним договором, здійснювати дії відповідно до чинного законодавства України.

5. Банк (інша фінансова установа) зобов'язаний за заявою позичальника провести реструктуризацію зобов'язань за споживчими кредитами в іноземній валюті, щодо яких ухвалені рішення судів усіх рівнів на користь кредитора, що набрали законної сили, та щодо яких розпочате виконавче провадження.

6. За кредитами фізичних осіб в іноземній валюті, які не відповідають вимогам цього Закону, банк має право пропонувати позичальнику проведення реструктуризації на умовах, погоджених між позичальником та банком.

Стаття 4. Укладення договору про реструктуризацію зобов'язань за договором про надання споживчого кредиту в іноземній валюті

1. Позичальник надає до банку (іншої фінансової установи) письмову заяву про проведення реструктуризації своїх зобов'язань за договором про надання споживчого кредиту в іноземній валюті та довідку про доходи на умовах, визначених цим Законом, протягом 180 (сто вісімдесят) днів з дня набрання чинності цим Законом, крім позичальників — учасників бойових дій, на яких обмеження строку подання заяви не поширюється.

2. Реструктуризація зобов'язань за договором про надання споживчого кредиту в іноземній валюті здійснюється банком (іншою фінансовою установою) протягом двох місяців з моменту надходження від позичальника письмової заяви про проведення реструктуризації згідно з цим Законом та надання ним документів, необхідних для проведення реструктуризації.

Реструктуризація зобов'язань позичальника згідно з цим Законом здійснюється шляхом укладення кредитного договору або укладення банком (іншою фінансовою установою) та позичальником договору про внесення змін та доповнень до договору про надання споживчого кредиту в іноземній валюті. Одночасно з кредитним договором або договором про внесення змін та доповнень до договору про надання споживчого кредиту в

іноземній валюті між банком (іншою фінансовою установою) та позичальником підписується графік платежів за кредитом, який є невід'ємною частиною відповідного кредитного договору та визначає розмір щомісячного платежу, порядок його сплати на строк дії договору. У разі непідписання позичальником відповідного кредитного договору реструктуризація згідно з цим Законом не проводиться.

3. Перед підписанням нового кредитного договору банк (інша фінансова установа) повинен ознайомити позичальника з інформацією, обсяг та перелік якої встановлений статтею 11 Закону України «Про захист прав споживачів».

4. Одночасно з підписанням кредитного договору та графіка платежів за кредитом вносяться зміни до договорів забезпечення шляхом підписання відповідних договорів про внесення змін та доповнень до договорів забезпечення щодо зміни валюти виконання зобов'язань. У разі не підписання позичальником чи майновими поручителями договорів про внесення змін та доповнень до договорів забезпечення реструктуризація згідно з цим Законом не проводиться.

5. У разі коли договори про внесення змін до договорів забезпечення, що укладаються згідно з нормами цього Закону, підлягають нотаріальному посвідченню, нотаріус зобов'язаний посвідчити зміни до таких договорів про внесення змін до договорів забезпечення та здійснити інші нотаріальні дії, пов'язані з оформленням таких змін, розмір плати за які не повинен перевищувати в загальній сумі 500 (п'ятсот) гривень, що сплачуються позичальником.

6. Всі необхідні дії, пов'язані з реєстрацією, внесенням змін у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно та інших державних реєстрах у зв'язку з проведенням реструктуризації заборгованості за договором про надання споживчого кредиту в іноземній валюті, здійснюються державним реєстратором та/або особами, на яких покладені функції, — безоплатно.

7. Після проведення реструктуризації зобов'язань за договором про надання споживчого кредиту в іноземній валюті, погашення заборгованості здійснюється позичальником у гривні згідно з умовами нового кредитного договору та новим графіком платежів за кредитом.

8. Якщо Банк (інша фінансова установа) після надання позичальником необхідних документів визначених цим Законом не провів реструктуризацію зобов'язань за договором про надання споживчого кредиту в іноземній валюті у встановлений цим Законом термін, залишок заборгованості за таким кредитом вважається погашеним та прощається (анулюється) кредитором.

Стаття 5. Списання (прощення) штрафних санкцій

1. У разі проведення реструктуризації згідно з цим Законом штрафні санкції (штраф, пеня), які виникли внаслідок неналежного виконання зобов'язань позичальником за договором про надання споживчого кредиту в іноземній валюті та які не сплачені за таким договором у період з моменту їх виникнення до дати проведення реструктуризації та укладення відповідного кредитного договору, визнаються банком безнадійними та підлягають списанню (прощенню).

2. У разі проведення реструктуризації згідно з цим Законом штрафні санкції (штраф, пеня), які виникли внаслідок неналежного виконання кредитних зобов'язань позичальником за договором про надання споживчого кредиту в іноземній валюті, право вимоги за яким відступлене банками за договорами відступлення права вимоги та/або договорами факторингу іншим установам, які не сплачені у період з дати набрання чинності відповідними договорами відступлення права вимоги та/або договорами факторингу до дати проведення реструктуризації та укладення нового кредитного договору, визнаються такими установами безнадійними та підлягають списанню (прощенню).

Стаття 6. Особливості звернення стягнення на предмет застави та відступлення права вимоги за договором про надання кредиту в іноземній валюті

1. У разі неможливості виконати зобов'язання за споживчим кредитом, у тому числі після реструктуризації згідно із цим Законом, позичальник має право звернутися письмово до кредитора із заявою про передачу предмета застави у власність кредитора.

2. Кредитор зобов'язаний не пізніше 30 (тридцяти) календарних днів з дня отримання такої заяви укласти з позичальником договір про задоволення вимог у порядку, встановленому Законом України «Про іпотеку» та/або Законом України «Про забезпечення вимог кредиторів та реєстрацію обтяжень», за яким предмет застави/іпотеки передається у власність кредитора.

3. З дня укладення договору про задоволення вимог та передачу предмета застави у власність кредитора припиняється зобов'язання, що забезпечувалося заставою/іпотекою, навіть якщо вартість предмета застави є недостатньою для повного задоволення вимог кредитора.

Заява позичальника про передачу предмета застави кредитору

направляється рекомендованим листом з описом вкладення та з повідомленням про вручення на адресу кредитора, вказану в кредитному договорі.

4. Датою припинення зобов'язання за споживчим кредитом та договором, укладеним з іпотекодавцем, вважається дата укладення між позичальником та кредитором договору про задоволення вимог кредитора.

З дня набрання чинності цим Законом забезпечення виконання зобов'язань за реструктуризованим споживчим кредитом обмежується виключно предметом застави (іпотеки). Кредитор не має права вимагати укладення договорів поруки за реструктуризованим споживчим кредитом.

5. Банк (інша фінансова установа), який має намір відступити право вимоги, зобов'язаний, у встановленому чинним Законодавством порядку, письмово повідомити позичальника та/або його майнового поручителя про намір відступити право вимоги, вказавши ціну та інші умови, на яких він їх відступає, та рахунок, на який мають бути зараховані кошти.

Якщо позичальник та його поручителі відмовилися від переважного права на набуття або виконання грошового зобов'язання перед кредитором за ціною відступлення права вимоги та не здійснили зарахування коштів на вказаний кредитором рахунок протягом 90 календарних днів із дня отримання ним повідомлення, кредитор має право відступити право вимоги іншій особі. Умови та ціна договору про відступлення права вимоги новому кредитору не можуть відрізнятися від тих, що були запропоновані позичальнику та/або майновому поручителю.

6. Реструктуризації також підлягають зобов'язання позичальників за договором про надання споживчого кредиту в іноземній валюті на умовах, передбачених цим Законом, які обліковуються на балансі банків, до яких введена тимчасова адміністрація та/або, які знаходяться в стадії ліквідації.

Норма абзацу першого пункту п'ятого цієї статті не може бути застосована до відступлення права вимоги за кредитними договорами в іноземній валюті, які обліковуються в цій категорії банків.

Заборгованість позичальників, яка знаходиться в банках, що мають невиконані зобов'язання за коштами рефінансування Національного банку України та знаходяться в підпорядкуванні Фонду гарантування вкладів фізичних осіб списується, шляхом проведення взаємозаліку за цими коштами.

7. Банк (інша фінансова установа), якому було відступлено право вимоги від Банків, до яких введена тимчасова адміністрація та/або, які знаходяться в стадії ліквідації, зобов'язаний, у встановленому чинним Законодавством порядку, письмово повідомити позичальника та/або його майнового поручителя про можливість здійснити відступлення права вимоги, вказавши ціну та інші умови, на яких він їх відступає, та рахунок, на

який мають бути зараховані кошти

Ціна відступлення права вимоги не повинна перевищувати розміру, за яким було здійснено таке відступлення.

8. Забороняється звертати стягнення на нерухоме майно, або об'єкт незавершеного будівництва нерухомого житлового майна, яке перебуває в іпотеці та використовується як єдине житло позичальника або його майнового поручителя, в якому проживають неповнолітні діти, за умови що у власності позичальника або його майнового поручителя немає іншого нерухомого житлового майна. Загальна площа такого нерухомого житлового майна (об'єкта незавершеного будівництва нерухомого житлового майна) не перевищує 140 метрів квадратних для квартири та 250 метрів квадратних для житлового будинку.

Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування, крім пункту 3 цього розділу, який набирає чинності через 36 місяців з дня його опублікування.

2. До приведення законодавства України у відповідність із цим Законом, закони та інші нормативно-правові акти застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Визнати таким, що втратив чинність, Закон України «Про мораторій на стягнення майна громадян України, наданого як забезпечення кредитів в іноземній валюті» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 28, ст. 940).

4. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

4.1. У Цивільному Кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 44 від 31.10.2003, ст. 356):

1) частину 3 статті 13 викласти у такій редакції:

« 3. Не допускаються дії особи, що вчиняються з наміром завдати шкоди іншій особі, а також зловживання правом в інших формах, у тому числі подвійне стягнення одного і того боргу з однієї і тієї ж особи за одним і тим же договором, різними способами примусового стягнення; встановлення непропорційно великої суми компенсації, або неустойки, чи пені, або штрафу в розмірі, що перевищує понад п'ятдесят відсотків вартість продукції (товару, роботи, послуги).»;

2) частину 3 статті 16 викласти у такій редакції:

«3. Суд відмовляє у захисті цивільного права та інтересу особи в разі порушення нею положень частин другої – п'ятої статті 13 цього

Кодексу.»;

3) частину 4 статті 591 викласти у такій редакції:

«4. Якщо сума, одержана від реалізації предмета застави, не покриває вимоги заставодержателя, зобов'язання за основним та/або забезпечувальним правочином припиняються.»;

4) частину 2 статті 607 викласти у такій редакції:

«2. Якщо суми, одержаної від реалізації предмета застави (іпотеки), недостатньо для повного задоволення всіх вимог заставодержателя (іпотекодержателя), зобов'язання за основним та/або забезпечувальним правочином припиняються.».

4.2. Частину 1 статті 205 Цивільного процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 42 від 15.10.2004, ст. 492) доповнити пунктами 8, 9, 10 такого змісту:

« 8) кредитор звернувся з позовом про стягнення того ж розміру боргу за тим же правочином, за яким на час звернення до суду кредитором, було вчинено виконавчий напис нотаріуса про звернення стягнення на майно в рахунок погашення розміру боргу за таким правочином, тобто подвійне стягнення;

9) розглядається позов про звернення стягнення заставного (іпотечного) майна в рахунок погашення розміру боргу за правочином, якщо набрало законної сили судове рішення про стягнення того ж розміру боргу за тим же правочином грошовими коштами чи валютними цінностями, тобто подвійне стягнення;

10) розглядається позов про стягнення суми боргу за правочином коштами, якщо набрало законної сили судове рішення про звернення стягнення заставного (іпотечного) майна в рахунок погашення тієї ж суми боргу за тим же правочином, тобто подвійне стягнення.».

4.3. Статтю 24 Закону України «Про заставу» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 47 від 24.11.1992) викласти у такій редакції:

«Стаття 24. Задоволення вимог заставодержателя в разі недостатньої суми, вирученої від реалізації предмета застави.

У випадках, коли суми, вирученої від продажу предмета застави, недостатньо для повного задоволення вимог заставодержателя, зобов'язання за основним та/або забезпечувальним правочином припиняються.».

4.4. Пункт 7 статті 47 Закону України «Про іпотеку» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 38 від 19.09.2003, ст. 313) викласти у такій редакції:

«7. Якщо сума, одержана від реалізації предмета іпотеки, не покриває вимоги іпотекодержателя, зобов'язання за основним та/або забезпечувальним правочином припиняються.».

4.5. У Законі України «Про захист прав споживачів» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 30, ст. 379):

5) доповнити новою статтею 11-1 такого змісту:

«Стаття 11-1. Державні гарантії економічної безпеки споживачів
Держава встановлює гарантії економічної безпеки споживачів шляхом:

а) нікчемності подвійного стягнення із споживача одного і того ж боргу за одним і тим же правочином, різними способами примусового стягнення;

б) нікчемності неустойки (пені, штрафу), відсоток за рік яких перевищує облікову ставку Національного банку України;

в) припинення зобов'язання за основним та/або забезпечувальним правочином, якщо після реалізації предмета застави (іпотеки), сума, одержана від реалізації предмета застави (іпотеки), не покриває всіх вимог заставодержателя (іпотекодержателя);

г) нікчемність звернення стягнення на нерухоме майно житлового фонду, що є єдиним житлом, та земельну ділянку під таким об'єктом житлового фонду;

д) заборона виселення боржника з єдиного житла у випадку ненадання іншого житла;

е) підвідомчості всіх спорів за споживчими договорами виключно судам загальної юрисдикції.»;

б) пункт 5 частини 3 статті 18 викласти у такій редакції:

«5) встановлення вимоги щодо сплати споживачем непропорційно великої суми компенсації, або неустойки, або пені, або штрафу (понад п'ятдесят відсотків вартості продукції, в тому числі розміру кредиту) у разі невиконання ним зобов'язань за договором;».

5. Національному Банку України спільно з Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг (Нацкомфінпослуг) протягом 10 днів з моменту набрання чинності цим законом:

розробити та привести у відповідність із цим Законом власні нормативно-правові акти щодо надання банками (іншими фінансовими установами) в місячний термін інформації по кредитним договорам в іноземній валюті фізичних осіб – громадян України станом на 01.01.2016 року, які знаходяться на балансі банків (інших установ), необхідні для створення «єдиного реєстру заборгованості за кредитними договорами в іноземній валюті фізичних осіб – громадян України станом на 01.01.2016 року».

6. Національному банку України протягом місяця з моменту набрання чинності цим законом :

розробити та привести у відповідність із цим Законом власні нормативно-правові акти щодо порядку обліку банками операцій з реструктуризації відповідно до цього Закону;

привести у відповідність із цим Законом власні нормативно-правові акти.

**Голова Верховної Ради
України**